

have levet jævnt hen i det daglige Liv, og kun have opnaaet den Udvikling, man faaer derigjennem, om Noget tør sige sig fri for, at han ikke ved en saadan Behandling, hvor man er aandelig og legemlig nedtrykt, kunde eller vilde sige Meget, der stod i Strid med, hvad han havde sagt en anden Gang, og om det ikke er uberettiget at tillægge en saadan Forskjellighed i Forklaringerne nogenformelst Vægt ved en saadan Leilighed? Naar man behandler en Mand paa den Maade og svækker ham saaledes, er det begribeligt, at han kan fremstille Sagen anderledes den ene Gang end den anden. Det er saa naturligt, at han sidder og speculerer paa, hvorledes han dog skal stille Sagen for at blive fri for disse Dvaler, og kan det da ikke ogsaa falde ham ind — hvad jeg veed, at der virkelig er faldet den her Paa-gjældende ind, — at sige Udstilligt, som ikke er sandt? Han tænkte saaledes: Naar Du siger Lidt, troe de, at det ikke er saa slemt, og Du kommer da paa fri Fod; men naar Du siger Nei til Alt, troe de, det er Halsstarrighed; for at blive fri for disse Piinsler, maa Du derfor hellere underkaste Dig de slemme Følger; derfor tillægger han sig selv Et og Andet, som han aldrig har gjort, og det er dog forunderligt, at de Herrer ikke kunne tænke sig dette; thi Enhver, som kjenner Lidt til Mennesket, maa dog strax falde paa, at det maa gaae saaledes til. — Her er talt Meget om Fængselsreglementet, men jeg veed ikke, hvorledes det lyder, eller i det Hele, hvormange Medlemmer her i Salen der kjende Noget dertil, og vi kunne altsaa ikke vide, om det ikke er barbarisk. Man siger: Fængselsreglementet er fulgt; men vi kjende det ikke; jeg kjenner det idetmindste ikke. (En Stemme: Saa læs det!) Jeg beeder det ærede Medlem ikke at fordre af mig, hvad han kan fordre af sig selv i den Retning. Det er let for ham at henvise os Andre til at læse det; men hvor skal man læse det, hvor skal man finde det, og er man berettiget til at faae det? Alle disse Spørgsmaal kan det ærede Medlem besvare paa sine Fingre, saa let som han kan sige, at To og To er Fire; men det kunne vi Andre ikke, og jeg har altsaa Ret til at tale om, at Reglementet ikke er bekjendt. Jeg kjenner forresten eet Reglement, nemlig for

en Straffeanstalt her i Byen, og det forekommer mig i eet Punkt at være meget barbarisk, thi det nægtes der en Forbryder, som er idømt flere Aars Straf, at være i Besiddelse af sin Kones Photographiportrait. Er det ikke barbarisk? (En Stemme: Det staaer der ikke Noget om!) Det staaer ikke i Reglementet, men en Forbryder, som har en Kone, der holder af ham, og hvem han holder af, faaer fra hende tilsendt hendes photographiske Portrait. Han bliver kaldt ned paa Fængselscontoiret, hvor man viser ham Portraitet, men derpaa tager man det fra ham igjen. Det forekommer mig dog, at der ved Synet af den Kone, som har knyttet sit Liv til ham, og som er ham kjær, kun kunde opstaae Tanker hos ham, som gif i en god Retning. Derfor siger jeg, at det er barbarisk at fratage ham Portraitet, men dette Tilfælde er sleet. Flere af de Herrer have erklæret, at Arresterne nu ere i en bedre Tilstand, men jeg vilde meget ønske, at de vilde erklære, at de havde seet dem alle, og at ingen af dem er saaledes, at de passe til den af mig givne Beskrivelse, saaledes at de ere lavtliggende, belagte med Steenbro og fugtige. Den høitærede Justitsminister har selv indrømmet, at der findes saadanne, men han har paastaet, at ikke alle Arresterne ere saaledes. Det troer jeg heller ikke, men jeg antager, at man har saadanne Pinesteder for dem, som man vil pine. Naar de Herrer, som kjenne Arresterne bedre, vilde erklære, at det ikke er saaledes, vilde jeg opgive denne Tro; men jeg har den, og saalænge de ikke tør sige, at de kjende alle Arresterne, og at ingen er af den Beskaffenhed, vil jeg blive ved min Tro. — Endelig har det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Bagkreds (Alberti) spurgt, om der ingen Erstatning er givet de Vedkommende af det Dffentlige, og der blev da talt om, at der er ubetalt dem 94 Rd., som ere medgaaede til Arresten, men jeg vil spørge, om det er en Erstatning? Troer man at kunne afpænde denne Bemærkning ved at sige, at de have faaet Arrestomkostningerne tilbagebetalt? Er det en Erstatning, naar en Mand er ruineret for sit hele Liv, hans Eienelse splittede ad, hans Kunder borte, hans Ægteskab stillet hen for det Uvisse, og han selv henviist til